

har indgivet til Domstolen for i den for nævnte ret verserende sag Hauptzollamt Heilbronn mod Temic Telefunken microelectronic GmbH, med deltagelse af Forbundsfinansministeriet, at opnå en præjudiciel afgørelse vedrørende fortolkningen af artikel 18, stk. 2, litra d), og stk. 3, første afsnit, og artikel 21, stk. 1, litra a), første led, i Rådets forordning (EØF) nr. 1999/85 af 16. juli 1985 om aktiv forædling⁽²⁾, har Domstolen (Fjerde Afdeling), sammensat af afdelingsformanden, P. J. G. Kapteyn, og dommerne C. N. Kakouris og J. L. Murray (refererende dommer); generaladvokat: G. Tesauo; justitssekretær: fuldmægtig L. Hewlett, den 29. juni 1995 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

Artikel 18, stk. 2, litra d), og stk. 3, første afsnit, og artikel 21, stk. 1, litra a), første led, i Rådets forordning (EØF) nr. 1999/85 af 16. juli 1985 om aktiv forædling skal fortolkes således, at der ikke må knyttes nogen kvantitativ begrænsning til en tilladelse til at afslutte proceduren for forarbejdning under toldkontrol.

⁽¹⁾ EFT nr. C 332 af 8. 12. 1993.

⁽²⁾ EFT nr. L 188 af 20. 7. 1985, s. 1.

DOMSTOLENS DOM

(Sjette Afdeling)

af 29. juni 1995

i sag C-454/93, Rijksdienst voor Arbeidsvoorziening mod Joop van Gestel (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Arbeidshof, Bruxelles)⁽¹⁾

(Social sikring af vandrende arbejdstagere og selvstændige erhvervsdrivende — udpegning af den kompetente stat i henhold til artikel 17 i forordning (EØF) nr. 1408/71 — bopæl og beskæftigelse i en anden medlemsstat end den kompetente stat — ydelser ved arbejdsløshed udbetalt i henhold til artikel 71, stk. 1, litra b), nr. ii))

(95/C 229/09)

(Processprog: nederlandsk)

(Foreløbig oversættelse. Den endelige oversættelse vil blive offentliggjort i Samling af Afgørelser)

I sag C-454/93, angående en anmodning, som Arbeidshof, Bruxelles, i medfør af EØF-traktatens artikel 177 har indgivet til Domstolen for i den for nævnte ret verserende sag Rijksdienst voor Arbeidsvoorziening mod Joop van Gestel at opnå en præjudiciel afgørelse vedrørende fortolkningen af artikel 17 og artikel 71, stk. 1, litra b), nr. ii), i Rådets forordning (EØF) nr. 1408/71 af 14. juni 1971 om anvendelse af de sociale sikringsordninger på arbejdstagere, selvstændige erhvervsdrivende og deres familiemedlemmer, der flytter inden for Fællesskabet⁽²⁾, som ændret og ajourført ved forordning (EØF) nr. 2001/83⁽³⁾, har Domstolen (Sjette Afdeling), sammensat af afdelingsformanden, F. A. Schockweiler, og dommerne G. F. Mancini, C. N. Kakouris (refererende dommer), J. L. Murray og G. Hirsch; generaladvokat: G. Kosmas; justitssekretær:

ekspeditionssekretær H. A. Rühl, den 29. juni 1995 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

- 1) *Artikel 71, stk. 1, litra b), nr. ii), i Rådets forordning (EØF) nr. 1408/71 af 14. juni 1971 om anvendelse af de sociale sikringsordninger på arbejdstagere, selvstændige erhvervsdrivende og deres familiemedlemmer, der flytter inden for Fællesskabet, som ændret og ajourført ved Rådets forordning (EØF) nr. 2001/83 af 2. juni 1983, skal fortolkes således, at den også finder anvendelse på en arbejdsløs, som under sin seneste beskæftigelse boede i den medlemsstat, hvor han var beskæftiget, når de kompetente myndigheder i to medlemsstater som en undtagelse fra forordningens artikel 13, stk. 2, litra a), og i henhold til dens artikel 17 har aftalt, at arbejdstageren skal forblive omfattet af lovgivningen om social sikring i en af disse medlemsstater, som ikke er den, på hvis område den arbejdsløse var beskæftiget.*
- 2) *Denne artikel finder anvendelse, selv om aftalen i henhold til forordningens artikel 17 er blevet indgået på et tidspunkt, da arbejdstageren allerede arbejdede og boede på én og samme medlemsstats område.*

⁽¹⁾ EFT nr. C 1 af 4. 1. 1994.

⁽²⁾ EFT nr. L 149 af 5. 7. 1971, s. 2.

⁽³⁾ EFT nr. L 230 af 22. 8. 1983, s. 6.

DOMSTOLENS DOM

(Sjette Afdeling)

af 29. juni 1995

i sag C-456/93, Zentrale zur Bekämpfung unlauteren Wettbewerbs eV mod Privatkellerei Franz Wilhelm Langguth Erben GmbH & Co. KG (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Oberlandesgericht Frankfurt am Main)⁽¹⁾

(Betegnelse af vine — gentagelse på etiketten af benævnelserne »Kabinett«, »Spätlese«, »Auslese« og »Weißherbst« som bestanddele af et mærke)

(95/C 229/10)

(Processprog: tysk)

(Foreløbig oversættelse. Den endelige oversættelse vil blive offentliggjort i Samling af Afgørelser)

I sag C-456/93, angående en anmodning, som Oberlandesgericht Frankfurt am Main (Tyskland) i medfør af EF-traktatens artikel 177 har indgivet til Domstolen for i den for nævnte ret verserende sag, Zentrale zur Bekämpfung unlauteren Wettbewerbs eV mod Privatkellerei Franz Wilhelm Langguth Erben GmbH & Co. KG, at opnå en præjudiciel afgørelse vedrørende fortolkningen af artikel 40, stk. 3, i Rådets forordning (EØF) nr. 2392/89 af 24. juli 1989 om fastsættelse af almindelige regler for betegnelse og præsentation af vin og druemost⁽²⁾ og af artikel 3 i Kommissionens forordning (EØF) nr. 3201/90 af 16. oktober 1990 om gennemførelsesbestemmelser for